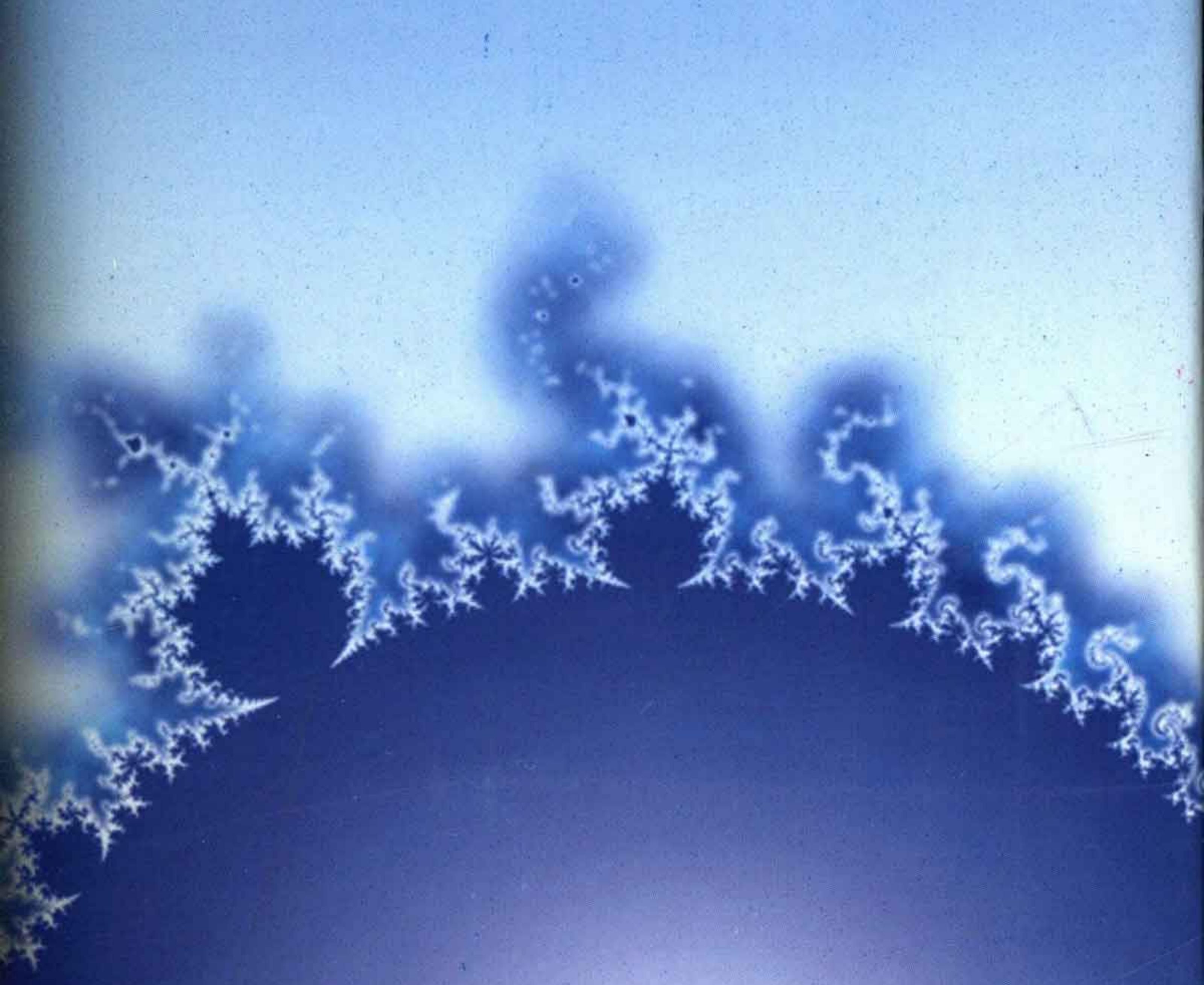

مودودی ۲۸

چهل حدیث

آخرین نشانه‌های ظهور

تقديم به آستان مقدس
بقية الله الاعظم، حضرت صاحب الزمان
عجل الله تعالى فرجه

چهل حدیث پیرامون

آخرین نشانه‌های ظهور

آخرین نشانه‌های ظهور (چهل حدیث) / واحد پژوهش و تحقیق مؤسسه فرهنگی موعود. - تهران: موعود عصر، ۱۳۸۲. ۳۶ ص.

ISBN 964-6968-48-1 ۲۰۰۰ ریال

فهرستنامه براساس اطلاعات فیبا.

کتابنامه به صورت زیرنویس.

۱. أربعينات - قرن ۱۴. ۲. أحاديث شيعه - قرن ۱۴.
۳. محمد بن حسن(عج)، امام دوازدهم، ۲۵۵ق. - روایت.
۴. مهدویت - انتظار، الف. مؤسسه فرهنگی موعود عصر.

BP ۱۴۲/۹/۲۳ ۲۹۷/۲۱۸

۱۶۰۹۹-۱۳۸۲

کتابخانه ملی ایران

آخرین نشانه‌های ظهور (چهل حدیث)

تدوین: واحد پژوهش و تحقیق مؤسسه فرهنگی موعود

ناشر: موعود عصر (عج)

سال نشر: ۱۳۸۲

شمارگان: ۵۰۰

شابک: ۱-۴۸-۶۹۶۱-۹۶۴

چاپخانه: پیام

نوبت چاپ: دوم

قیمت: ۲۵۰ تومان

نشانی: تهران، صندوق پستی ۱۴۹۰۰-۸۳۴۷

تلفن: ۰۶۱۶۷-۶۹۵۶۱۶۸

فهرست مطالب

بیشگفتار

بخش اول: نشانه‌های حتمی ظهور

۱۰	فهرست علامیم حتمی ظهور
۱۰	۱. شورش سفیانی
۱۰	مدت حکومت سفیانی
۱۰	همزمانی شورش سفیانی با قیام حضرت مهدی(ع)
۱۱	ویژگیهای سفیانی
۱۱	سفیانی کافیست
۱۲	کشتار دسته جمعی عالمان دینی
۱۳	شیعه کشی فاجعه آمیز در عراق
۱۳	هتك حرمتها در مدینه
۱۴	۲. قیام یمانی
۱۴	۳. صحیحه آسمانی در بیست و سوم ماه رمضان
۱۵	چه کسانی ندای واقعی را احابت می‌گویند
۱۶	۴. شهادت نفس زکیه
۱۶	فاصله میان شهادت نفس زکیه و ظهور
۱۶	پایان حکومت دیگران
۱۷	۵. فرو رفتن سپاه در بیابان
۱۷	دو باقیمانده از سپاه شوم سفیانی
۱۸	شاهدی دیگر برای فرو رفتن سپاه سفیانی در بیابان
۱۹	بخش دوم: نشانه‌های غیر حتمی نزدیک به ظهور
	حضرت مهدی(ع)
۲۰	غذا ذخیره کنید
۲۰	طغیان فرات
۲۰	جريانات ماههای پیش از ظهور
۲۱	جنگ بزرگ قرقیسیا
۲۲	حالی شدن مصر از سکنه

۶.....آخرین نشانه‌های ظهور

شہادت مردی در عراق	۲۲
شدت مسخ فاجران پیش از ظهور.....	۲۲
ستونی بزرگ از آتش.....	۲۳
آتشی در سمت مشرق	۲۳
اتفاقاتی در عراق و عربستان.....	۲۴
آتشی عجیب	۲۴
باران عذاب به جای باران رحمت!	۲۵
آتش و دودی در مشرق	۲۵
مسابقه میان خراسانی و سفیانی	۲۵
نداهای سه‌گانه در ماه رجب	۲۶
دستی در آسمان	۲۷
چهار فتنه و مصیبت، پس از پیامبر اکرم(ص).....	۲۷
شدت وکثرت فتنه‌ها	۲۸
فتنه در شهرهای عراق و سوریه	۲۹
با دیدن اینها متظر گشایش و فرج باشید.....	۲۹
چهره‌ای در ماه و.....	۳۰
خورشیدگرفتگی و ماه‌گرفتگی ناگهانی در ماه رمضان ...	۳۰
سوزاندن مردی با متزلت در بغداد.....	۳۱
از شام فرار کنید!.....	۳۱
بارانهای فراوان در آستانه ظهور	۳۲
پناهنده شدن مردم به حرم (مکه)	۳۲
بیچاره بغداد.....	۳۳
کشتار در مناسک حج	۳۳
ماه‌گرفتگی پیش از شورش سفیانی	۳۳
عاقبت تعرض کنندگان به کوفه	۳۴
فتح بیت المقدس و.....	۳۵/
مصطفائب اعراب	۳۵
برای حج بستاید	۳۶

پیشگفتار

پیشگوییها و نشانه‌های ظهور موعود آخرالزمان مهمترین و زیباترین فصل کتاب رسالت انبیاء است؛ به طوری که در میان منابع اسلامی و روایات ائمه دین، علیهم السلام مفصلأً به این موضوع پرداخته شده است. این نشانه‌ها و اخبار، چونان چراغ روشنی در عصر غلبه تاریکی و جهل و در میانه بحرانها، پیروان ادیان و بهویژه مسلمین و شیعیان را از غلتیدن در ابتلاءات و انحرافات در امان می‌دارد و از دیگر سو آنان را برای آماده شدن و بستن رد توشه سفری که به نجات و رهایی بزرگ می‌انجامد مهیا می‌کند.

آنچه فراروی شما قرار گرفته، گزیده‌ای شامل چهل روایت است: روایاتی از ائمه معصومین، علیهم السلام که جملگی از نشانه‌ها و حوادث حتمی و غیرحتمی سالهای قبل از ظهور پرده بر می‌دارند.

در بخش اول از روایاتی بهره جسته‌ایم که نشانه‌های حتمی را بیان می‌کنند و بخش دوم در برگیرند آن دسته از روایات است که از نشانه‌های غیرحتمی خبر داده‌اند.

بی‌گمان این مجموعه بخش بسیار کوچکی از هزاران روایت و خبر در میان منابع اسلامی است و جوینده و طالب ناگزیر به مراجعه و مطالعه سایر منابع است.

.....آخرین نشانه‌های ظهور۸

امید می‌رود این مختصر مطلوب طبع حضرت
صاحب‌الامر علیه‌السلام واقع شود. ان شاء‌الله

بخش اول

نشانه‌های حتمی ظهور

فهرست علامیم حتمی ظهر

امام صادق(ع) فرمودند:

خَمْسُ قَبْلَ قِيامِ الْقَائِمِ مِنَ الْعَلَامَاتِ: الصَّيْحَةُ وَ السُّفِيَانِيُّ،
وَالْخَسْفُ بِالْبَيْدَاءِ، وَ خُرُوجُ الْيَمَانِيُّ وَ قَتْلُ نَفْسِ الزَّكِيَّةِ.^۱

پنج نشانه پیش از قیام قائم(ع) خواهد بود: صیحه و سفیانی و فرو رفتن در بیابان و قیام یمانی و شهادت نفس زکیه.

۱. شورش سفیانی مدت حکومت سفیانی

امام صادق(ع) فرمودند:

السُّفِيَانِيُّ مِنَ الْمَحْتُومِ وَ خُرُوجُهُ فِي رَجَبٍ، فَإِذَا مَلَكَ الْكُورَ
الْخَمْسَ مَلَكَ تِسْعَةَ أَشْهُرٍ وَلَمْ يَزَدْ عَلَيْهَا يَوْمًا.^۲

سفیانی از (نشانه‌های) حتمی است و در ماد رجب شورش می‌کند. وقتی بر مناطق پنجگانه سیطره دارد یافت دقیقاً نه ماه که حتی یک روز هم بیشتر نمی‌شود، حکومت خواهد کرد.

همزمانی شورش سفیانی با قیام حضرت مهدی(ع)

امام باقر(ع) فرمودند:

السُّفِيَانِيُّ وَ الْقَائِمُ فِي سَنَةٍ وَاحِدَةٍ.^۳

۱. الغيبة شیخ طوسی (چاپ قم). ص ۴۳۶.

۲. الغيبة نعمانی، ص ۲۰۲.

۳. الغيبة نعمانی، ص ۱۷۸.

(شورش) فیانی و (قیام) قائم در یک سال اتفاق می‌افتد.

ویژگیهای سفیانی

حضرت علی(ع) فرمودند:

يَخْرُجُ إِبْنُ آكِلَةِ الْأَكْبَادِ مِنَ الْوَادِي الْيَابِسِ، وَ هُوَ رَجُلٌ رَبِيعَةُ، وَ حَشَ الْوَاجِهِ ضَخْمَ الْهَامَةِ، بِوَجْهِهِ أَثْرُ جَدْرِيُّ، إِذَا رَأَيْتَهُ حَسِبَتَهُ أَعْوَرُ، إِسْمُهُ عُثْمَانُ وَ أَبُوهُ عَنْبَسَةُ وَ هُوَ مِنْ وُلْدِ ابْنِ سُفِيَانٍ أَبِي سُفِيَانٍ حَتَّى يَأْتِيَ أَرْضًا ذَاتَ قَرَارٍ وَ مَعِينٍ.^۱

فرزند هند جگرخوار از دره خشک و بی‌آب و علف شورش می‌کند. او مردی است با قامت متوسط، چهره زشت و کریه منظر، چهار شانه و درشت هیکل که در چهرداش آثار آبله دیده می‌شود و ظاهرش یک چشم به نظر می‌رسد. نامش عثمان و نام پدرش عنبسه و از فرزندان ابوسفیان است که شورش او تا جایی ادامه پیدا می‌کند که وارد حجاز شود.

سفیانی کافیست

امام باقر(ع) فرمودند:

السُّتمُ تَرَوْنَ أَعْدَائَكُمْ يُقْتَلُونَ فِي مَعَاصِي اللَّهِ وَ يَقْتُلُ بَعْضُهُمْ بَعْضًا عَلَى الدُّنْيَا دُونَكُمْ وَ أَنْتُمْ فِي يُوْتِكُمْ آمِنُونَ فِي عُزْلَةٍ عَنْهُمْ وَ كَفَى بِالسُّفِيَانِي نَقْمَةً لَكُمْ مِنْ عَدُوِّكُمْ وَ هُوَ مِنْ الْعَلَامَاتِ لَكُمْ مَعَ أَنَّ الْفَاسِقَ لَوْقَدْ خَرَجَ (فِي رَجَب) لِكَثْمٍ

۱. شیخ صدوق. کمال الدین، ج ۲، ص ۱۴۶. ب ۷۷. ح ۹: شیخ طوسی اثبات الهدایة، ج ۳، ص ۷۲۱. ب ۷۲۱، ف ۳۴، ح ۲۶؛ بنا بر نقل صافی گلپایگانی. لطف الله، منتخب الاثر، ج ۳، ص ۹۷، ح ۱۰۵۲.

شَهْرًا أَوْ شَهْرَيْنَ (رمضان) بَعْدَ خُروِّجِهِ لَمْ يَكُنْ عَلَيْكُمْ بِأَئْسٍ
حَتَّىٰ يُقْتَلَ خَلْقًا كَثِيرًا دُونَكُمْ.^۱

آیا نمی‌بینید دشمنان شما در معااصی خداوند
کشته می‌شوند، بدون آنکه شما حضور داشته باشید.
در حالیکه شما با آرامش و امنیت در گوشه خانه‌هایتان
نشسته باشید، برخی از آنها برخی دیگر را بر روی
زمین می‌کشند؟ سفیانی عذاب مناسبی برای دشمنان
شما و نشانه‌ای برای خودتان است. آن فاسق وقتی (در
رجب) سر به شورش برداشت شما اگر یک یا دو ماه
(ماه رمضان) پس از شورش او از خود حرکتی نشان
ندهید به مشکلی برنخواهید خورد تا اینکه بسیاری از
خلق منهای شما (شیعیان) کشته شوند.

کشtar دسته جمعی عالمان دینی

امیر المؤمنین علی (ع) فرمودند:

وَ يَكُونُ قَتْلُ سَبْعِينَ مِنَ الصَّالِحِينَ (علماء الدين) وَ عَلَىٰ
رَأْسِهِمْ رَجُلٌ عَظِيمٌ الْتَّدْرِيْجُ هُوَ (ای سفیانی) وَ يَدْرُرُ رَمَادَةً فِي
الْهَوَاءِ بَيْنَ جِلُولَاءِ وَ خَانِقَيْنَ بَعْدَ أَنْ يُقْتَلَ فِي الْكُوفَةَ أَرْبَعَةَ
آلَافٍ.^۲

هفتاد نفر از صالحان (عالمان دینی) کشته
می‌شوندکه سر دسته آنها مرد با منزلتی است که
سفیانی او را می‌سوزاند و خاکستریش را میان جلوه و
خانقین بر باد می‌دهد و این پس از آن است که در کوفه
چهارهزار نفر کشته شدند.

۱. الغيبة نعمانی، ص ۲۰۳.

۲. بحار الانوار، ج ۲۵، ص ۲۲۰؛ یوم الغلاص، ص ۶۳۵.

شیعه کشی فاجعه آمیز در عراق

امام صادق(ع) فرمودند:

کَانَى بِالسُّفِيَانِى أَوْ بِصَاحِبِ السُّفِيَانِى قَدْ طَرَحَ رَحْلَةً فِي
رُحْبَاتِكُمْ بِالْكُوفَةِ فَنَادَى مُنَادِيهِ: مَنْ جَاءَ بِرَأْسِ شِيعَةِ عَلَى
فَلَهُ أَلْفٌ دِرَاهَمٌ فَيُئْتِيَ الْجَارُ عَلَى جَارِهِ وَيَقُولُ هَذَا مِنْهُمْ
فَيَضْرِبُ عَنْقَهُ وَيَأْخُذُ أَلْفَ دِرَاهَمٍ. أَمَا إِمَارَتِكُمْ يَؤْمَنُ
لَا تَكُونُ إِلَّا لِأَوْلَادِ الْبَغَايَا كَانَى أَنْظَرَ إِلَى صَاحِبِ الْبُرْقَعِ
فَيَحُوْشَكُمْ - اى يجئنکم - فَيَعْرِفُكُمْ وَلَا تَعْرِفُونَهُ فَيَغْمَزُوكُمْ
رَجُلًا رَجُلًا أَمَا أَنَّهُ لَا تَكُونُ إِلَّا إِبْنُ بَغِيٍّ.^۱

گویا با سفیانی یا رفیق او هستم که در کوچه‌های تان در کوفه رحل اقامت افکنده و منادیش بانگ می‌زند که هر که سر شیعه علی را بیاورد هزار درهم (جایزد) می‌گیرد. همسایه به همسایه‌اش هجوم می‌برد و می‌گوید این هم از آنهاست و گردنش را می‌زند و هزار درهم می‌گیرد. فرمانروایی بر شما در آن زمان تنها از آن زنازادگان است. گویا که به صاحب روبد می‌نگرم که به سوی شما می‌آید و شمارا می‌شناسد و شما او را نمی‌شناسید یک به یک مردان شمارا دچار می‌کند چرا که او زنازاده‌ای بیش نیست.

هتك حرمت‌ها در مدینه

امام صادق(ع) فرمودند:

يَعَثُ السُّفِيَانِى عَسْكَرًا إِلَى الْمَدِينَةِ فَيَخْرُبُونَهَا وَيَهْدِمُونَ

۱. الغيبة شیخ طوسی، ص ۲۷۳، مجلسی، (اعلام) سید محمد باقر، بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۲۱۵، کاظمی، سید مصطفی (آل سید حیدر) بشارة الاسلام، ص ۱۲۴.

القَبْرُ الشَّرِيفُ وَ تَرَوْثُ بِغَايْمٍ فِي مَسْجِدِ رَسُولِ اللَّهِ(ص).^۱
 سفیانی سپاهی به مدینه می‌فرستد که آن را ویران
 می‌کنند و قبر شریف (پیامبر اکرم(ص)) را منهدم کردد
 و حیواناتشان در مسجد النبی(ص) سرگین می‌اندازند!!!

۲. قیام یمانی

امام صادق(ع) فرمودند:

خُروجُ الْثَّلَاثَةِ: السُّفِيَّانِيُّ وَ الْخُرَاسَانِيُّ وَ الْيَمَانِيُّ فِي سَنَةٍ
 وَاحِدَةٍ فِي شَهْرٍ وَاحِدٍ فِي يَوْمٍ وَاحِدٍ وَلَيْسَ فِيهَا رَايَةً أَهْدَى
 مِنْ رَايَةَ الْيَمَانِيِّ، لِأَنَّهُ يَدْعُونَ إِلَى الْحَقِّ.^۲

قیام سه نفر: سفیانی و سید خراسانی و یمانی در
 یکسال و یک ماه و یکروز است و هیچکدام به مانند
 پرچم یمانی بر حق نیست چرا که به حقیقت دعوت
 می‌کند.

۳. صحیحه آسمانی در بیست و سوم ماه رمضان

امام پنجم(ع) فرمودند:

يُنَادِي مُنَادٍ مِنَ السَّمَاءِ أَوَّلَ النَّهَارِ إِلَّا إِنَّ الْحَقَّ مَعَ آلِ عَلَىٰ
 وَ شَيْعَتِهِ ثُمَّ يُنَادِي إِلِيلِيُّسُ فِي آخِرِ النَّهَارِ إِلَّا إِنَّ الْحَقَّ مَعَ عُثَمَانِ
 وَ شَيْعَتِهِ فَعِنْدَ ذَلِكَ يَرْتَابُ الْمُبْطَلُونَ.^۳

۱. بیزدی حائری. شیخ علی. الزام الناصب، ج ۲. ص ۱۶۶؛ سلیمان.
 کامل یوم الخلاص، ص ۷۰۱.

۲. شیخ منید. الارشاد، ص ۳۸۷ و اثبات الهدایة، ج ۳. ص ۲۸۱. ب ۳۴.
 ف ۶. ج ۷۷. بنابر تفال منتخب الاشر، ج ۳. ص ۹۶. ح ۱۰۴۱.

۳. الارشاد، ج ۲. ص ۳۷۱؛ الغيبة شیخ طوسی. ص ۲۶۶؛ شیخ طبرسی.
 اعلام الوری، ص ۴۲۹.

یک منادی از آسمان در ابتدای روز ندا در می‌دهد که حق با آل عسی و شیعیانش است و سپس شیطان در انتهای روز بانگ می‌زند که حق با عثمان و پیروانش است و اهل باطل در آن زمان دچار تردید می‌شوند.

چه کسانی ندای واقعی را اجابت می‌گویند

امام ششم(ع) فرمودند:

يُنَادِيْ مُنَادٍ مِنَ السَّمَاءِ: إِنَّ فُلَانًا هُوَ الْأَمِيرُ وَ يُنَادِيْ مُنَادٍ: إِنَّ عَلِيًّا وَ شِيعَتَهُ هُمُ الْفَائِرُونَ. قُلْتُ: فَمَنْ يَقْاتِلُ الْمَهْدَى بَعْدَ هَذَا؟ فَقَالَ رَجُلٌ مِنْ بَنِي أُمَيَّةٍ وَ إِنَّ الشَّيْطَانَ يُنَادِي إِنَّ فُلَانًا وَ شِيعَتَهُ هُمُ الْفَائِرُونَ قُلْتُ فَمَنْ يَعْرِفُ الصَّادِقَ مِنَ الْكَاذِبِ؟ قَالَ: يَعْرِفُهُ الَّذِينَ كَانُوا يَرْوُونَ حَدِيثَنَا وَ يَقُولُونَ إِنَّهُ يَكُونُ قَبْلَ أَنْ يَكُونَ وَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُمْ هُمُ الْمُحْقِنُونَ الصَّادِقُونَ.^۱

یک منادی از آسمان ندا می‌دهد که فلانی امیر است و یک منادی ندا می‌دهد که علی و شیعیانش رستگارند. راوی می‌گوید پرسیدم پس از آن چه کسی با حضرت مهدی می‌جنگد؟ فرمودند: مردی از بنی امية (سفیانی) و شیطان هم ندا در می‌دهد که فلانی و شیعیانش رستگارانند. راوی می‌پرسد: چه کسانی راستگویان و دروغگویان را از هم تمیز می‌دهند؟ فرمودند: کسانی که احادیث ما را روایت می‌کنند، از هم تمیز می‌دهند آن هم پیش از آنکه اتفاقی بیفتند و می‌دانند که ایشان بر حق و راستگویند.

۱. الغيبة نعمانی، ص ۱۷۶؛ بحار الانوار، ج ۲۵، ص ۲۹۵.

۴. شهادت نفس زکیه

امام صادق(ع) فرمودند:

يُقْتَلُ الْمَظْلُومُ يَثْرِبَ وَ يُقْتَلُ إِنْ عَمِّهِ فِي حَرَمٍ.^۱
مظلوم در یثرب و پسر عمویش در حرم (مکه) به
شهادت می‌رسند.

فاصله میان شهادت نفس زکیه و ظهور

امام پنجم(ع) فرمودند:

لَيْسَ بَيْنَ قِيَامِ الْقَائِمِ وَ قَتْلِ نَفْسِ الرَّزْكَيَةِ أَكْثَرَ مِنْ خَمْسَ
عَشَرَةَ لَيْلَةً.^۲

میان قیام قائم و شهادت نفس زکیه بیش از پانزده شب فاصله نخواهد افتاد.

پایان حکومت دیگران

حضرت علی(ع) فرمودند:

أَلَا أَخْبُرُكُمْ بِآخِرِ مُلْكٍ بَنِي فُلَانْ؟ قَتَلُ نَفْسٌ حَرَامٌ فِي يَوْمٍ
حَرَامٍ فِي بَلَدٍ حَرَامٍ وَالَّذِي فَلَقَ الْحَبَّةَ وَ بَرَأَ النَّسْمَةَ مَا هُمْ مِنْ
مُلْكٍ بَعْدَهُ غَيْرُ خَمْسَ عَشَرَةَ لَيْلَةً.^۳

آیا شما را به نهایت حکومت بنی فلان خبر بدهم؟
کشتن نفس حرام در روز حرام و در دیار حرام. قسم به

۱. بشارة الاسلام، ص ۱۸۷؛ يوم الخلاص، ص ۶۶۶.

۲. الارشاد، ص ۳۸۷ و کمال الدین، ج ۲، ص ۶۴۹، ب ۵۷. ح ۷؛ سنابر
نقل منتخب الاثر، ج ۳، ص ۹۶، ح ۱۰۴۹.

۳. الغيبة نعمانی، ص ۱۷۳؛ بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۲۲۴؛ کورانی.
شیخ علی، الممهدون للمهدی(ع)، ص ۱۶.

آنکه دانه را شکافت و انسان را آفرید بیش از پانزده شب حکومت نخواهند کرد.

۵. فرو رفتن سپاه در بیابان

پیامبر اکرم (ص) فرمودند:

يُعَثِّرُ إِلَى مَكَّةَ جَيْشٌ مِنَ الشَّامِ، حَتَّىٰ إِذَا كَانُوا بِالْبَيْدَاءِ
خُسِفَ بِهِمْ.^۱

سپاهی از شامیان به سوی مکه گسیل داشته می‌شود، وقتی که به بیداء^۲ می‌رسند، توسط زمین بلعیده می‌شوند.

دو باقیمانده از سپاه شوم سفیانی

امام باقر(ع) فرمودند:

يُخَسِفُ بِهِمْ فَلَا يَنْجُو مِنْهُمْ إِلَّا رَجُلٌ مِنْ كَلْبِ اِسْمُهُما
وَبِرُوَّ وَبَرِيرٍ تَغْلِبَ وُجُوهُهُمَا فِي أَقْفِيَهُمَا.^۳

همگی به جز دو نفر که از قبیله بنی کلب هستند به زمین فرو می‌روند. نام آن دو وبر و وبریر است و چهردهایشان به پشت برگردانده می‌شود.

۱. منتخب الاثر، ج ۳، ص ۹۱، ح ۱۰۲۴.

۲. بیابانی میان مکه و مدینه.

۳. منتخب الاثر، ج ۳، ص ۹۱، ح ۱۰۲۶.

شاهدی دیگر برای فرو رفتن سیاه سفیانی در بیابان

امام باقر(ع) فرمودند:

السُّفِيَّانِيَّ مِنْ ذُرِّيَّةِ أَبِي سُفِيَّانِ بْنِ حَرْبٍ قَيْرَسِيلَ إِلَيْهِمْ بَعْثَأَ
فَيَنْزِلُونَ بِالْبَيْدَاءِ فِي لَيْلَةِ مُقْمَرٍ فَيَقُولُ رَاعٌ نَاظِرٌ إِلَيْهِمْ يَا وَجْحَ
أَهْلَ مَكَّةَ مَا جَاءَ فَيَذَهَبُ ثُمَّ يَرْجِعُ فَلَا يَرَاهُمْ فَيَقُولُ سُبْحَانَ
اللَّهِ إِرْتَحَلُوا فِي سَاعَةٍ وَاحِدَةٍ فَيَأْتِي مَنْزِلُهُمْ فَيَجِدُ قَطْيَعَةً قَدْ
خُسِفَ بَعْضُهَا وَبَعْضُهَا عَلَى ظَهِيرِ الْأَرْضِ فَيُعَالِجُهَا فَلَا يُطِيقُهَا
فَيَعْلَمُ وَآتَهُمْ قَدْ خُسِفَ بِهِمْ.^۱

سفیانی از نسل ابوسفیان بن حرب است که به سوی (مردم مکه) سپاهی می‌فرستد که در شبی مهتابی در بیداء اتراق می‌کنند. چو پیانی که قضیه را مشاهده می‌کند، می‌گوید: وای به حال ساکنان مکه از آنچه (به سوی ایشان) آمده است. می‌رود و بر می‌گردد و آنها را نمی‌بیند؛ می‌گوید: سبحان الله به لحظه‌ای سفر کردند؟! به منزلگاهشان می‌رود و قطعه (لباسی) می‌بینند که قسمتی از آن زیرزمین است و قسمتی از آن روی زمین هر چه می‌کشد نمی‌تواند آن را بیرون بیاورد پس می‌فهمد که آنها به زمین فرو رفته‌اند.

بخش دوم

نشانه‌های غیرحتی

نزدیک به ظهور

حضرت مهدی(ع)

غذا ذخیره کنید

امام باقر(ع) فرمودند:

آیةُ الْحَوَادِثِ فِي رَمَضَانٍ: عَلَامَةٌ فِي السَّمَاءِ مِنْ بَعْدِهَا
إِخْتِلَافُ النَّاسِ فَإِذَا أَدْرَكَتْهَا فَأَكْثَرُ مِنَ الطَّعَامِ.^۱

نشانه حوادث ماد رمضان علامتی در آسمان است
که پس از آن مردم دچار اختلاف می‌شوند وقتی که آن
را درک کردی زیاد دنبال غذا باش. (ذخیره کن).

طغيان فرات

امام صادق(ع) می‌فرمایند:

وَ يَنْبِقُ الْفَرَاتُ حَتَّى يَدْخُلَ أَزِقَّةَ الْكُوفَةِ... وَ عَقْدُ الْجِبَرِ
مَمَّا يَلِي الْكَرْخُ بِمَدِينَةِ بَغْدَادٍ.^۲

فرات طغيان می‌کند و به کوچه‌های کوفه (نجف)
وارد می‌شود و پلی در بغداد در مقابل کرخ زده
می‌شود.

جريانات ماههای پیش از ظهور

پیامبر اکرم(ص) فرمودند:

إِذَا كَانَتِ الصَّيْحَةُ فِي رَمَضَانٍ فَإِنَّهَا تَكُونُ مَعْمَعَةً فِي

۱. يوم الخلاص، ص ۱۳: نجفی. شیخ محمد مهدی. بیان الانمه(ع)، ج ۲، ص ۳۶۱.

۲. الارشاد شیخ مشید. ص ۳۲۶: الزام الناصب، ص ۱۸۵: بحار الانوار، ج ۲۵، ص ۸۵: کاشانی. محمد بن مرتضی المحبجة البیضاء، ج ۴، ص ۳۴۳: سید ابن طاووس. الملاحم والفتن، ص ۱۶۴: سلیمان، کامل، روزگار رهایی، ترجمه علی اکبر مهدی پور، ج ۲، ص ۸۲۷.

شوال و تَمِيرُ القَبَائِلَ وَ تَحَارَبُ فِي ذِي الْقَعْدَةِ وَ يُسْلِبُ الْحَاجُ وَ
تُسْفَكُ الدَّمَاءُ فِي ذِي الْحِجَّةِ.^۱

وقتی که در ماه رمضان صیحه‌ای واقع شد پس از آن در ماه شوال آتش جنگ برافروخته گشته و مردم برای تهیه غذا مهاجرت کردند و در ماه ذی‌قعده با هم می‌جنگند و حجاج غارت می‌شوند و در ماه ذی‌حججه خون به پا می‌شود.

جنگ بزرگ قرقیسیا

امام باقر(ع) فرمودند:

إِنَّ لِوُلْدِ الْعَبَاسِ وَالْمَرْوَانِيَّ لَوْقَعَةٌ بِقِرْقِيسِيَا يَشِيبُ فِيهَا
الْغَلَامُ الْحَرَوْزُ - أَى الشَّدِيدُ الْقَوِىُّ - وَ يُرْفَعُ اللَّهُ عَنْهُمُ النَّصَرُ
وَ يُؤْخَذُ إِلَى طَيرِ السَّمَاءِ وَ سِبَاعِ الْأَرْضِ إِثْبَعِى مِنْ لُحُومِ
الْجَبَارِينَ ثُمَّ يَخْرُجُ السُّفِيَانِيُّ.

برای بنی عباس و بنی مروان حتماً اتفاقی در قرقیسیا می‌افتد که در آن جوان قوی و تنومند، پیر می‌شود و خداوند از آنها پیروزی را بر می‌دارد و شکست می‌خوردند (پس از این جنگ) به پرنده‌گان آسمان و درندگان زمین وحی می‌کند که شکم خود را از گوشت تن جباران سیر کنید و پس از آن است که سفیانی شورش می‌کند.

۱. الزام الناصب، ص ۲۸۰؛ منتخب الاشر، ص ۲۵۱؛ بشارۃ الاسلام،

ص ۳۴.

۲. الغيبة نسعمانی، ص ۲۰۵؛ بحار الانوار، ج ۲۵، ص ۲۵۱؛

یوم الخلاص، ص ۶۹۰.

حالی شدن مصر از سکنه

امام صادق(ع) می‌فرماید:

لَا يُخْرِجُ أَهْلَ مِصْرَ مِنْ مِصْرِهِمْ عَذْوَلَهُمْ وَلِكِنْ
يُخْرِجُهُمْ نِيلَهُمْ هَذَا يَغُورُ فَلَا تَبْقَ مِنْهُ قَطْرَةً حَتَّىٰ يَكُونُ فِيهِ
الْكَبَانَ مِنَ الرَّأْمَلِ.^۱

مردم مصر را دشمن خارجی از آب و خاک
خاکشان بیرون نصی‌کند بلکه همین رود نیل آنها را از
دیار خود بیرون می‌کند. اب آن کلاً می‌خشکد و حتی
یک قطره هم نمی‌ماند و بستر آن به صورت تلی از شن
در می‌آید.

شهادت مردی در عراق

پیامبر اکرم(ص) فرمودند:

فَإِذَا قُتِلَ الْخَلِيفَةُ فِي الْعَرَاقِ الرَّجُلُ الْمَرْبُوعُ الْقَامَةُ الْكَثُ
اللَّحِيَةُ الْبُرَاقُ الثَّابِيُّ فَوَيْلٌ لِلْعَرَاقِ مِنْ أَتَابِعِهِ الْمُرَاقِ.^۲
هنگامی که خلیفه عراق مردی چهارشانه را با ریش
انبوه و دندانهایی برآق بشد وای به حال عراق از
پیروان گمراه آن خلیفه.

شدت مسخ فاجران پیش از ظهور

امام صادق(ع) فرمودند:

أَئِ حِزْيٍ أَشَدُّ مِنْ أَنْ يَكُونَ الرَّجُلُ فِي بَيْتِهِ وَأَصْحَابِهِ

۱. الملاحم والفقن، ص ۱۴۶؛ روزگار رهایی، ج ۲، ص ۸۲۶.

۲. بشارۃ الاسلام، صص ۲۹ و ۱۳۴؛ روزگار رهایی، ج ۲، ص ۸۹۸.

عَلَىٰ خِوازِهِ وَسَطَ عِيالِهِ إِذْشَقَ أَهْلَهُ الْجَيْوَبَ عَلَيْهِ وَصَرَخُوا
فَيَقُولُ النَّاسُ: مَا هَذَا؟ فَيَتَالَ: مُسْخَ فُلَانُ السَّاعَةَ! وَقَدْ سَأَلَهُ
صَاحِبُهُ أَبُوبَصِيرِ(رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَكُونُ هَذَا (قَبْلَ) قِيامِ الْقَائِمِ أَوْ بَعْدَهُ؟
فَقَالَ: لَا قَبْلَهُ.^۱

چه ذلت و خواری بالاتر از اینکه انسان در میان
خانه و خانوادداش در کنار سفره نشسته باشد و
ناگهان اهل خانه گریبان چاک کرده، ناله سر دهند.
مردم بپرسند: چه شد است؟ بگویند: فلانی همین الان
مسخ شد - تبدیل به حیوان شد - .

ابوبصیر از حضرت مسی پرسد که آیا این اتفاق پیش
از قیام قائم می‌افتد یا پس از آن؟
حضرت پاسخ می‌دهند: نه، پیش از قیام است.

ستونی بزرگ از آتش

امام صادق(ع) می‌فرمایند:
عَمُودُنَارٍ يَطْلُعُ مِنْ قِبْلِ الْمَشْرِقِ فِي السَّمَاءِ يَرَاهَا أَهْلُ
الْأَرْضِ فَنَأْدِرَكَ ذَلِكَ فَلَيَعِدُ لِأَهْلِهِ طَعَامَ سَنَةٍ.^۲
ستونی از آتش در طرف مشرق آسمان پدید می‌آید
که همه مردم روی زمین آن را می‌بینند، هر کس آن
زمان را درک کند برای خانوادداش مواد غذایی یکسال
را ذخیره کند.

۱. الغیبة نسخه عمانی، ص ۱۴۳؛ بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۲۴۱.

الزمان الناصب، ص ۱۷۷؛ روزگار رهایی، ج ۲، ص ۸۶۰.

۲. الملاحم والفتنه، ص ۳۶ و ۱۳۱؛ روزگار رهایی، ج ۲، ص ۸۳۹.

آتشی در سمت مشرق

امام حسین(ع) می‌فرماید:

إِذَا رَأَيْتُمْ نَارًا فِي الْمَشْرِقِ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ أَوْ سَبْعَةَ، فَتَوَقَّعُوا
فَرَجَ آلَّ مُحَمَّدٍ إِنْ شاءَ اللَّهُ.^۱

هنگامی که سه یا هفت روز آتشی در مشرق دیدید
منتظر فرج (و گشایش در امور) خاندان پیامبر(ص)
باشد.

اتفاقاتی در عراق و عربستان

امام زین العابدین(ع) می‌فرماید:

إِذَا مَلَأَتِ الْجَنَاحَيْنِ السَّيْلَ وَالْمَطَرَ وَظَهَرَتِ النَّارُ بِالْحِجَازِ فِي
الْأَحْجَارِ وَالْمَدَرِ وَمَلَكَتِ بَغْدَادَ التَّتَرَ، فَتَوَقَّعُوا ظَهُورَ الْقَائِمِ
الْمُسْتَظْرِ.^۲

هنگامی که نجف شما را سیل و باران فرا گیرد و در
حجاز از سنگ و گل آتش برخیزد و قوم تاتار بغداد را
تحت سیطره خود درآورد، چشم انتظار ظهور قائم
منتظر باشد.

آتشی عجیب

امام صادق(ع) می‌فرمایند:

تُبَعَثُ نَارٌ عَلَى أَهْلِ الْمَشْرِقِ فَتَحُشِّرُهُمْ إِلَى الْمَغْرِبِ تَبَيَّثُ
مَعَهُمْ حَيْثُ بَاتُوا وَيَقِيلُ مَعَهُمْ حَيْثُ قَالُوا، يَكُونُ لَهُمْ مِنْهَا مَا

۱. المحجة البيضاء، ج ۲، ص ۳۴۳؛ روزگار رهایی، ج ۲، ص ۸۳۷

۲. بشارۃ الاسلام، ص ۸۷؛ الزام الناصب، ص ۱۷۸؛ الملاحم والفتن،
ص ۱۶۴؛ روزگار رهایی، ج ۲، ص ۸۳۵

سَقَطَ وَ تَخْلُفَ وَ تَسْوِقُهُمُ الْجَمَلُ الْكَسِيرُ.^۱

آنکه این اهل خاور زمین برمی‌خیزد که آنها را به سوی مغرب زمین سوق می‌دهد. شب راه را کجا باشند در کنار آنها سپری می‌کنند و روز را هر کجا استراحت کنند در کنار آنها سپری می‌کنند آنچه از آن ساقط شود و به جای بماند آنها را سود می‌رساند و آنها را چون شتر لنگ می‌راند.

باران عذاب به جای باران رحمت!

امام صادق(ع) فرمودند:

إِنَّ قُدَامَ الْقَائِمِ لَسَنَةً غِيَداً قَةً كَثِيرَةً الْمَطَرُ تُفَسِّدُ فِيهَا الشَّامُ وَالْمَرْءُ فِي النَّخْلِ. فَلَا تَشْكُوْفِي ذِلِكَ.^۲

پیش از ظهور قائم(ع) سال پر بارانی است به حدی که میودها روی درخت فاسد می‌شوند و خرما در روی نخل تباد می‌شود. در وقوع این نشانه‌ها شک نداشته باشید.

آتش و دودی در مشرق

پیامبر اکرم(ص) می‌فرمایند:

يَكُونُ نَارٌ وَ دُخَانٌ فِي الْمَشْرِقِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً.^۳

آتش و دودی در مشرق زمین برمی‌خیزد که تا چهل شب ادامه پیدا می‌کند.

۱. الملاحم والفتنه، ص ۷۱؛ روزگار رهایی، ج ۲، ص ۸۳۴.

۲. الغيبة شیخ طوسی ص ۲۷۴؛ الارشاد. ص ۳۴۰؛ اعلام الوری، ص ۴۲۹؛ روزگار رهایی، ج ۲، ص ۸۲۸.

۳. الملاحم والفتنه، ص ۷۱؛ روزگار رهایی، ج ۲، ص ۸۳۲.

مسابقه میان خراسانی و سفیانی

امام پنجم(ع) فرمودند:

لَا بُدَّ لِبْنَىٰ فُلَانٍ أَن يَمْلِكُوا فِإِذَا مَلَكُوا ثُمَّ اخْتَلَفُوا تَفَرَّقَ مُلْكُهُمْ وَ تَشَتَّتَ أَمْرَهُمْ حَتَّىٰ يَخْرُجَ عَلَيْهِمُ الْخُرَاسَانِيُّ وَ السُّفِيَّانِيُّ، هَذَا مِنَ الْمَشْرِقِ وَ هَذَا مِنَ الْمَغْرِبِ يَسْتَبِقَانَ إِلَى الْكُوفَةِ كَفُرْسَىٰ رِهَانٍ. هَذَا مِنْ هُنَا وَ هَذَا مِنْ هُنَا حَتَّىٰ يَكُونُ هَلَالُ بَنَىٰ فُلَانٍ عَلَىٰ أَيْدِيهِمَا، أَمَا إِنَّهُمْ لَا يَئْتُونَ مِنْهُمْ أَحَدًا.^۱

به ناچار خاندان فلان به حکومت می‌رسند. وقتی حاکم شدند دچار اختلاف گشته و متفرق می‌شوند و حکومتشان از هم می‌پاشد تا اینکه خراسانی و سفیانی قیام می‌کنند. این یکی از مشرق و آن یکی از مغرب به سوی کوفه مانند اسباب مسابقه می‌شتابند. این یکی از اینجا و آن یکی از آنجا تا اینکه خاندان فلانی به دست آن دو هلاک شوند و حتی یک نفر از آنها باقی نمی‌ماند.

نداهای سه گانه در ماه رب

امام هشتم(ع) فرمودند:

قَدْ نُودُوا نِدَاءً يَسْمَعُهُ مَنْ بِالْبَعْدِ كَمَا يَسْمَعُهُ مَنْ بِالْقُربِ يَكُونُ رَحْمَةً عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَ عَذَابًا عَلَى الْكَافِرِينَ. فَقُلْتُ: بِأَيِّ أَنْتَ وَ أُمِّي وَ مَا ذَلِكَ النِّدَاءُ؟ قَالَ: ثَلَاثَةُ أَصْوَاتٍ فِي رَجَبِ أَوْلَهَا: أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ وَ الثَّانِيُّ: أَزْفَتِ الْأَزْفَةُ يَا مَعْشَرَ الْمُؤْمِنِينَ وَ الثَّالِثُ: يُرَى بَدَنًا بَارِزًا مَعَ قَرْنِ الشَّمْسِ يُنَادِي:

^۱ الغيبة نعمانی، ص ۱۷۱؛ بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۲۳۴.

الزام الناصب، ج ۲، ص ۱۳۰.

اَلَا اِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ فُلَانًَ بْنَ فُلَانٍ عَلَى هَلاكِ الظَّالِمِينَ، فَعِنْهَا
ذَلِكَ يَأْتِي الْمُؤْمِنِينَ الْفَرَجُ وَ يَشْفَعُ اللَّهُ صُدُورَهُمْ وَ يَذْهَبُ
غَيْظُ قُلُوبِهِمْ.^۱

ندایی سر داده می‌شود که تمام آنها که در دور و نزدیک‌اند آن را می‌شنوند و مایه رحمت برای مؤمنان و عذاب برای کافران است. راوی عرض می‌کند: پدر و مادرم به فدایت‌تان آن ندا چیست؟ حضرت پاسخ می‌دهند: سه صدا در ماد رجب خواهد بود. اولین آنها: بدانید که لعنت خدا شامل حال ظالمین خواهد شد و دومین: ای جمعیت مؤمنان قیامت (ظهور) نزدیک شده است، و سوم: بدنبی نمایان در قرص خورشید دیده می‌شود که بانگ می‌زند: آگاه باشید که خداوند فلان بن فلان را برای هلاک ظالمان فرستاده است. در آن هنگام فرج مؤمنان می‌آید و خداوند سینه‌هایشان را شفا می‌بخشد و گرفتگی دلهایشان را برطرف می‌کند.

دستی در آسمان

امام صادق(ع) فرمودند:
أَمَارَةُ ذَلِكَ الْيَوْمِ، إِنَّ كَفَّاً مِنَ السَّمَاءِ مُدْلَأَةً يَنْظُرُ إِلَيْهَا
النَّاسُ.^۲

نشانه آن روز کف دستی از آسمان در حال اشاره کردن است که مردم به آن نگاه می‌کنند.

۱. الغيبة نعمانی، ص ۱۲۰؛ الغيبة شیخ طوسی، ص ۱۶۱.

۲. بحار الانوار، ج ۲، ص ۲۸۹؛ بشارة الاسلام، ص ۱۶.

۳. يوم الخلاص، ص ۱۹؛ بحار الانوار، ج ۲، ص ۲۳۳.

چهار فتنه و مصیبت، پس از پیامبر اکرم(ص)
پیامبر اکرم(ص) می‌فرماید:

لَتَأْتِيَنَّكُمْ بَعْدِي أَرْبَعٌ فِتْنَةٌ: الْأُولَى تُسْتَحْلِلُ فِيهَا الدَّمَاءُ
وَالثَّانِيَةُ تُسْتَحْلِلُ فِيهَا الدَّمَاءُ وَالآمْوَالُ وَالثَّالِثَةُ تُسْتَحْلِلُ فِيهَا
الدَّمَاءُ وَالآمْوَالُ وَالْفُرُوجُ وَالرَّابِعَةُ صَمَاءٌ عَمِيَاءٌ مُطْبَقَةٌ تُمُورُ
مَوْرَ السَّفِينَةِ فِي الْبَحْرِ حَتَّى لا يَجِدَ أَحَدٌ مِنَ النَّاسِ مَلْجَأً تَطِيرُ
بِالشَّامِ وَتَعْشَى الْعِرَاقُ وَتَحْبُطُ الْجَزِيرَةُ يَدَهَا وَرِجْلَهَا يَعْرُكُ
الْأَمَامُ الْبَلَاءُ فِيهَا عَرَكُ الْأَدِيمِ لَا يَسْتَطِعُ أَحَدٌ أَنْ يَقُولَ فِيهَا:
مَهْ مَهْ!!! لَا تَرْفَعُونَهَا مِنْ نَاحِيَةٍ إِلَّا إِنْفَتَحَتْ مِنْ نَاحِيَةٍ أُخْرَى.١

بعد از من چهار فتنه بر شما فرود آید که در اولی خونها مباح می‌شود در دومی خونها و اموال و در سومی خونها و اموال و نوامیس و در چهارمی آشوبی کر و کور جهان را مضطرب می‌سازد آنچنان که کشتی غول‌پیکر آبهای مجاور خود را متلاطم می‌کند. این فتنه شام را در بر می‌گیرد و عراق را می‌پوشاند و در جزیره‌العرب دست و پا می‌زند و مردم تلخی حوادث و فشار و آشوب را لمس می‌کنند آنچنانکه پوست به هنگام دباغی شدن، فشارش را احساس می‌کند. کسی قدرت یک کلمه حرف زدن را ندارد. این فتنه در نقطه‌ای آرام نمی‌شود مگر در نقطه‌ای دیگر بیدار می‌کند.

شدت و کثرت فتنه‌ها

پیامبر اکرم(ص) می‌فرمایند:
تَكُونُ فِتْنَةٌ ثُمَّ تَكُونُ جَمَاعَةٌ، ثُمَّ تَكُونُ فِتْنَةٌ ثُمَّ تَكُونُ
جَمَاعَةٌ ثُمَّ فِتْنَةٌ تَعْوَجُ فِيهَا عُقُولُ الرِّجَالِ حَتَّى لا يَكُادُ يُهْرِي

۱. الملاحم والفتنة؛ ص ۱۷؛ روزگار رهایی، ج ۲، ص ۸۹۷.

رجُلٌ عاقِلٌ.^۱

فتنه‌ای برپا می‌شود و جماعتی گرد هم می‌آیند و به دنبال آن فتنه دیگری و جماعتی دیگر و سپس فتنه‌ای برمی‌خیزد که تعادل روانی مردان را برهم می‌زند گویی دیگر صاحب عقل و اندیشه‌ای دیده نمی‌شود.

فتنه در شهرهای عراق و سوریه

حضرت علی(ع) می‌فرمایند:

وَ أَمَا الزُّوراءَ فَتُخْرَبُ مِنَ الْوَقَائِعَ وَالْفِتْنَ وَ أَمَا وَاسِطَ فَيَطْغِي عَلَيْهَا الْمَاءُ وَ آذْرِيْجَانَ يُهْلِكُ أَهْلُهَا بِالْطَّاعُونَ وَ أَمَا الْمُوَصِّلَ فَيُهْلِكُ أَهْلُهَا مِنَ الْجُوعِ وَالْغَلَاءِ وَ أَمَا حَلَبَ فَتُخْرَبُ مِنَ الصَّوَاعِقِ وَ تُخْرَبُ دِمْشَقُ مِنْ شِدَّةِ الْقَتْلِ وَ أَمَا بَيْتُ الْمَقْدَسِ فَإِنَّهُ مَحْفُوظٌ لِأَنَّ فِيهِ آثَارُ الْأَنْبِيَاءِ.^۲

بغداد در اثر شورشها و فتنه‌ها ویران می‌شود شهر واسط (در عراق) در اثر طغیان آب خراب می‌گردد. مردم آذربایجان به وسیله طاعون هلاک می‌شوند. مردم موصل (در عراق) از گرسنگی و گرانی می‌میرند. شهر حلب (در سوریه) زیر صاعقه‌ها (احتمالاً به معنی توپها) از بین می‌رود. شهر دمشق (در سوریه) در اثر شدت کشت و کشتار ویران می‌شود و اما بیت المقدس به احترام آثار و نشانه‌های پیامبران در امان است.

۱. غایة المرام، ص ۱۷۹؛ الملاحم والفتن، ج ۱۵؛ روزگار رهایی، ج ۲. ص ۸۹۵.

۲. الزام الناصب، ص ۱۷۶؛ بشارۃ الاسلام، ص ۵۸ و روزگار رهایی، ج ۲. ص ۸۲۴.

با دیدن اینها منتظر گشایش و فرج باشد
حضرت علی(ع) فرمودند:

إِنَّتُظِرُوا الْفَرَجَ مِنْ ثَلَاثٍ: إِخْتِلَافُ أَهْلِ الشَّامِ فِيمَا يَئْتُهُمْ
وَالرِّزَايَاتُ السُّودُ مِنْ خُرَاسَانٍ وَالْفَزِعَةُ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ.^۱
منتظر فرج و گشایش را از سه چیز باشد: اختلاف ساکنان شام درباره آنچه که در میانشان است و پرچمهای سیاه خراسان و هراس و سردرگمی مردم در ماد رمضان.

چهره‌ای در ماه و...

امام ششم(ع) فرمودند:

الْعَامُ الَّذِي فِيهِ الصَّيْحَةُ قَبْلَهُ الْآيَةُ فِي رَجَبٍ. فَقَلِيلٌ لَهُ وَ
مَا هِيَ؟ قَالَ: وَجْهٌ يَطْلُعُ فِي الْقَمَرِ، وَيَدٌ بَارِزَةٌ تُشِيرُ إِلَى النَّدَاءِ
الَّذِي مِنَ السَّمَاءِ، يَسْمَعُهُ أَهْلُ الْأَرْضِ كُلُّ أَهْلٍ لُغَةٍ بِلُغَتِهِمْ.^۲

در سالی که صیحه آسمانی واقع می‌شود پیش از آن نشانه‌ای در رجب خواهد بود. پرسیدند: چیست؟ حضرت پاسخ داردند: چهره‌ای که در ماد طلوع می‌کند و دست نمایانی که اشاره می‌کند و ندایی از آسمان که تمام اهل زمین به زبان خود آن را می‌شنوند.

خورشیدگرفتگی و ماهگرفتگی ناگهانی در ماه رمضان

امام باقر(ع) فرمودند:

۱. بحار الانوار، ج ۲۲، ص ۲۲۹؛ یوم الخلاص، ص ۶۴۵.

۲. الغيبة نعمانی، ص ۱۶۹؛ یوم الخلاص، ص ۵۴۱.

آیت‌انِ تکونان قبل قیام القائم: كُسُوفُ الشَّمْسِ فِي النُّصْفِ
مِنْ رَمَضَانَ وَ خُسُوفُ الْقَمَرِ فِي آخِرِهِ. قُلْتُ يَا بْنَ رَسُولِ اللهِ:
تَكْسِيفُ الشَّمْسِ فِي آخِرِ الشَّهْرِ وَ الْقَمَرُ فِي النُّصْفِ. فَقَالَ: أَنَا
أَعْلَمُ بِمَا قُلْتُ: إِنَّهَا آیتٌ لَمْ تَكُونَا مُنْذُ خَبَطَ آدَمَ.^۱

دو نشانه پیش از قیام قائم خواهد بود.
خورشیدگرفتگی در نیمه ماه رمضان و ماد گرفتگی در
انتهاش.

راوی می‌گوید: خورشید گرفتگی در انتهای ماد رخ
می‌دهد و ماد گرفتگی در نیمه ماد؟!
حضرت می‌فرمایند: خودم می‌دانم چه می‌گویم. این
دو اتفاق از زمان هبوط حضرت آدم (به زمین) سابقه
نداشته است.

سوزاندن مردی با منزلت در بغداد

امام صادق(ع) فرمودند:
يَكُونُ إِحْرَاقُ رَجُلٍ عَظِيمٍ الْقَدْرِ مِنْ شِيعَةِ بَنِي العَبَّاسِ
عِنْدَ الْجِسْرِ مِمَّا يَلِي الْكَرْخَ بِمَدِينَةِ بَغْدَادِ.^۲
مرد با منزلتی از پیروان بنی عباس کنار پلی که از
ناحیه کرخ بغداد می‌آید، سوزانند می‌شوند.

... از شام فرار کنید!

امام باقر(ع) می‌فرمودند:
إِذَا سَمِعْتُمْ بِاِخْتِلَافِ الشَّامِ فِيمَا بَيْنَهُمْ، فَأَهْرَبْ مِنَ الشَّامِ،

۱. الارشاد . ج ۲. ص ۳۷۴: الغيبة نعمانی . ص ۱۸۱: اعلام الوری ،
ص ۴۲۹: الغيبة شیخ طوسی . ص ۲۷۰ .
۲. الزام الناصب ، ج ۲. ص ۱۴۹: یوم الخلاص ، ص ۶۵۷ .

۳۲ آخرین نشانه‌های ظهور

فَإِنَّ الْقَتْلَ مُهَا وَالْفِتْنَةَ قُلْتُ إِلَى أَئُّ بِلَادٍ؟ فَقَالَ: إِلَى مَكَّةَ فَإِنَّهَا
خَيْرٌ بِلَادٍ يَهُرُبُ النَّاسُ إِلَيْهَا.^۱

وقتی از اختلاف شام بر سر آنچه میانشان است
شنیدید از شام فرار کنید که کشتار و فتنه به جانش
افتاده است.

راوی می‌پرسد: به کجا فرار کنیم؟
حضرت می‌فرمایند: به مکه چرا که بهترین جایی
است که مردم به سوی آن بگریزند.

بارانهای فراوان در آستانه ظهور

امام صادق(ع) فرمودند:
إِذَا آنَ قِيَامُ الْقَائِمِ (ع) أَمْطَرَ النَّاسُ جُمَادِيَ الْآخِرَةِ وَ عَشَرَ
أَيَّامٍ مِنْ رَجَبٍ لَمْ تَرَ الْخَلَائِقَ مِثْلَهُ.^۲
زمانی که هنگام قیام قائم فرا رسید بر مردم در ماد
جمادی الثانی و ده روز از رجب چنان باران می‌بارد که
خلائق مثل آن را تا آن زمان ندیده باشند.

پناهنده شدن مردم به حرم (مکه)

امام صادق(ع) فرمودند:
يَشْمُلُ النَّاسَ مَوْتٌ وَ قَتْلٌ حَتَّى يَلْجَأُ النَّاسُ عِنْدَ ذَلِكَ إِلَى
الْحَرَمِ فَيُنَادِي مُنَادٍ صَادِقٍ مِنْ شِدَّةِ الْقِتَالِ: فَيَمْرِغُ الْقَتْلُ وَ الْفِتْنَةَ
صَاحِبَكُمْ فُلَانٌ.^۳

مردم به حدی دچار مرگ و کشتار می‌شوند که به

۱. بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۲۷۱؛ السفیانی (محمد فتبه)، ص ۱۲۳.

۲. بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۳۳۷؛ الزام الناصب، ج ۲، ص ۱۵۹.

۳. الغيبة نعمانی، ص ۱۷۸.

حرم پناهندگی شوند و منادی راستگویی از شدت کشتار و کشتار بانگ می‌زند: چرا کشتار در حالیکه ولی و صاحب شما فلانی است.

بیچاره بغداد

امام ششم(ع) فرمودند:
وَيَلُّ لِلْزُوْرَاءِ مِنِ الرَّاِيَاتِ الصُّفِرِ وَرَايَاتِ الْمَغِرِبِ وَرَايَةَ السُّفِيَانِيَّ.^۱

وای به حال بغداد از پرچمهای زرد و مغرب و پرچم سفیانی.

کشتار در مناسک حج

امام جعفر صادق(ع) فرمودند:
يَحِجُّ النَّاسُ مَعًا وَ يَعْرُفُونَ - أَى يَتَّفَوَّنُ بِعِرْفَاتٍ - مَعًا عَلَى غَيْرِ إِمامٍ فَبَيْنَاهُمْ نُرُلُّ بِنِي يَا خُذُّهُمْ مَثَلَ الْكَلْبِ فَتَسْوُرُ الْقَبَائِلُ فِيمَا بَيْنَهَا حَتَّى تَسْلِلَ (جمرة) الْعَقَبَةَ بِالدَّمَاءِ فَيَنْزَعُونَ وَ يُلْوِذُونَ بِالْكَعْبَةِ.^۲

مردم با هم به حج می‌روند و بدون امام و در عرفات و قوف می‌کنند طی مدتی که در منی هستند مانند سگ به هم حمله می‌کنند و قبائل بر سر آنچه می‌انشان است درگیر می‌شوند بطوری که خون در عقبه جاری می‌شود و پریشان شده و به کعبه پناهندگی شوند.

۱. بشارۃ الاسلام، ص ۱۴۳؛ یوم الخلاص، ص ۷۰۱.

۲. المهدون المهدی (ع)، ص ۶۰؛ یوم الخلاص، ص ۷۰۱.

ماه گرفتگی پیش از شورش سفیانی

ام سعید اخمسیه از امام ششم(ع) نشانه‌ای برای ظهور طلب می‌کند، حضرت می‌فرمایند:

يَا أَمْ سَعِيدٌ! إِذَا اخْتَسَفَ الْقَمَرُ لَيْلَةَ الْبَدْرِ مِنْ رَجَبٍ وَ خَرَجَ رَجُلٌ مِنْ تَحْتِهِ فَذَاكَ عِنْدَ خُروجِ الْقَائِمِ(ع).^۱

ای ام سعید! وقتی ماد در شب بدر (سیزدهم تا پانزدهم) رجب مادرگرفتگی پیش آمد و مردی به دنبال آن قیام کرد پس آن زمان خروج قائم(ع) است.

عاقبت تعرض کنندگان به کوفه

پیامبر اکرم(ص) فرمودند:

لَيَرْدَنَ الْتُرْكُ الْجَزِيرَةَ حَتَّى تُسْقَ خَيْلُهُمْ مِنَ الْفُراتِ فَيَبْعَثَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الطَّاعُونَ فَيَقْتُلُهُمْ فَلَا يَنْجُو مِنْهُمْ إِلَّا رَجُلٌ وَاحِدٌ وَيَبْعَثَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَلْجَأً فِيهَا صِرْ وَرَيحٌ وَجَلِيدٌ فَإِذَا هُمْ خَالِدُونَ فَيَرْجِعُ الْمُسْلِمُونَ إِلَى أَصْحَابِهِمْ فَيَقُولُونَ: إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَهُمْ وَكَفَاهُمْ شَرَّهُمْ.^۲

بدون تردید سپاد ترک وارد جزیره‌العرب خواهد شد تا اسبهایشان از فرات سیراب شوند، آنگاه خداوند بر آنها طاعون را مسلط می‌کند و همگی به وسیله طاعون از بین می‌روند و به جز یک نفر از آنها باقی نمی‌ماند. خداوند بر آنها برف و تگرگ همراه با سرمای سوزان و طوفان خانمان برانداز فرو می‌فرستد و همگی نقش بر زمین می‌شوند. مسلمانان به یکدیگر نوید می‌دهند که خداوند آنها را هلاک کرد و شر آنها را

۱. بیان الانمه(ع)، ج ۲، ص ۹۵۶.

۲. الملاحم والفتنه، ص ۳۲ و ۶۹ و ۷۲ و روزگار رهایی، ج ۲.

از شما کوتاه نمود.

فتح بيت المقدس و...

پیامبر اکرم(ص) فرمودند:

بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَةِ فَتْحُ بَيْتِ الْمَقْدَسِ وَ مَوْتَانِ فِيكُمْ كَفَصٌ
الْغَنَمُ وَ افَاضَةً الْمَالُ وَ فِتْنَةً لَا يَبْقَى بَيْتٌ مِنَ الْعَرَبِ إِلَّا دَخَلَتُهُ
وَ هَذِهِ فِتْنَةٌ تَكُونُ بَيْنَكُمْ وَ بَيْنَ بَنِي الْأَصْفَرِ ثُمَّ يَغْدِرُونَكُمْ
فَيَأْتُونَكُمْ تَحْتَ ثَمَانِينَ غَايَةً تَحْتَ كُلِّ غَايَةٍ إِثْنَا عَشَرَ أَلْفًا.^۱

پیش از قیامت (هنگام ظهور)، بيت المقدس فتح می‌شود و دو کشتار در میان شما همانند ریخته شدن پشم گوسفند پدید آید و برای آن به ناچار اموال خرج شوندو فتنه‌ای روی دهد که به هر خانه‌ای از خانه‌های ملت عرب وارد شوند و این فتنه میان شما و نژاد زرد (یهود) خواهد بود که به شما حیله می‌کنند و با هشتاد پرچم به جنگ شما می‌آیند که در زیر هر پرچم دوازده هزار جنگجو باشد.

مائی اعراب

حضرت علی(ع) می‌فرماید:

فَعِنْدَ ذِلِكَ تَخْرُجُ الْعَجَمُ عَلَى الْعَرَبِ وَ يَمْلَكُونَ الْبَصَرَةَ...
أَلَا يَا وَيْلَ لِبَصَرَةَ إِنَّمَا يَحْلُّ بِهَا مِنَ الطَّاعُونِ وَ مِنَ الْفِتْنَ يَتَّبِعُ
بَعْضُهَا بَعْضًا! أَلَا يَا وَيْلَ لِفِلَسْطِينِ وَ مَا يَحْلُّ بِهِ مِنَ الْفِتْنَ الَّتِي
لَا تُطَاقُ! أَلَا يَا وَيْلَ لِأَهْلِ الدُّنْيَا وَ مَا يَحْلُّ بِهَا مِنَ الْفِتْنَ فِي
ذِلِكَ الزَّمَانِ وَ جَمِيعِ الْبُلْدَانِ: الْغَرْبُ وَ الشَّرْقُ وَ الْجُنُوبُ وَ

^۱ بشاره‌الاسلام، ص ۲۲. الزام الناصب، ص ۲۲. روزگار رهایی،

ج ۲. ص ۹۴۵.

الشَّمَاءُ أَلَا وَإِنَّهُ تَرَكَبُ النَّاسُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَتَتَوَاثِبُ
عَلَيْهِمُ الْحُرُوبُ الدَّائِمَةُ وَذَلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَمَرَبِّكَ
بِظَلَامٍ لِلْعَبِيدَ.^۱

در این زمان عجم علیه عرب شورش می‌کند و بصره را اشغال می‌کند. وای به حال مردم بصره که طاعون و فتنه‌های فراوانی در آن پدید می‌آید. وای به حال مردم فلسطین از فتنه‌های غیر قابل تحملی که در آن واقع می‌شود. وای به حال مردم دنیا از فتنه‌های پیاپی که در آن زمان در شرق، غرب، شمال و جنوب جهان در هر شهر و روستایی اتفاق می‌افتد. هر گروهی علیه گروه دیگر شورش می‌کند و جنگهای دائمی یکی پس از دیگری روی می‌دهد که همه اینها کیفر اعمال خود مردم است و پروردگارت هرگز به بندگان ستمی روانی دارد.

برای حج بشتابید

حضرت علی(ع) فرمودند:

حَجُّوا قَبْلَ أَنْ لَا تَحْجُّوا فَكَانَى آنَظَرُ إِلَى حَبَشَى أَصْمَعَ أَقْرَعَ
بِيَدِهِ يَعْوَلُ يَهْدِمُهَا حَجَرًا حَجَرًا.^۲

به حج خانه خدا بشتابید پیش از آنکه دیگر قادر به حج نباشید گویی با چشم خود می‌بینم که مرد حبشي بسیار جسور و گستاخی (چون شمشیر بران) کلنگی به دست گرفته، خانه کعبه را ویران می‌کند و سنگهای آن را یکایک دور می‌اندازد.

۱. الزام الناصب، ص ۱۹۶؛ روزگار رهایی، ج ۲، ص ۹۱۴

۲. الملاحم والفتن، ص ۱۳۱؛ بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۲۱۸؛ روزگار رهایی، ج ۲، ص ۹۱۳